

Ελένη Χατζηαργύρη, Χριστίνα Αλεξανιάν, Αννίτα Δεκαβάλλα στην *Κυρία Κλάιν*

Εκρήξεις ευαισθησίας και λιτότητας

Η *Κυρία Κλάιν* του Νίκολας Ράιτ δεν είναι απλώς ένα έργο που βασίζεται στη ζωή και το έργο της διάσημης ψυχαναλύτριας τις δεκαετίες του 1930 και του 1940 (έθεσε τα θεμέλια της παιδοψυχανάλυσης), ούτε όμως μόνο μια κριτική στη φύση της ψυχανάλυσης και ιδιαίτερα στην κλαϊνική θεωρία. Πρόκειται για μια καθολική κριτική τόσο στο δογματικό μονοπώλιο κάθε παγιωμένου συστήματος σκέψης όσο και στις πολυεπίπεδες ανθρώπινες σχέσεις. Ειδικότερα στις σχέσεις μάνας - γιου, μάνας - κόρης, γυναικών μεταξύ τους, που καλλιεργούνται μέσα σε δαιδάλους συμπλεγμάτων, εξαρτήσεων, συγκρούσεων, αλλά και όλων των ανθρώπινων όντων, η αδυναμία της ύπαρξης των οποίων καλύπτεται πίσω από ιδεολογικά παραπετάσματα, στρατηγικές ελέγχου, εκλογίκευση πράξεων. Με αποτέλεσμα το κενό, αφού κάθε προσπάθεια διαφυγής – συμπεριλαμβανομένης και της ψυχαναλυτικής πρακτικής- είναι εξαρχής καταδικασμένη.

Η Μέλανι Κλάιν , η επίσης ψυχαναλύτρια κόρη της Μελίτα, και μία φιλόδοξη φοιτήτρια ξεδιπλώνουν εδώ τις θεωρίες τους και τα προσωπικά τους αδιέξοδα. Ο βρετανός συγγραφέας, εκμεταλλευόμενος με μαστοριά ιστορικά πρόσωπα και αληθινά γεγονότα, δημιουργεί τρεις ολοκληρωμένους χαρακτήρες, παίζει έντεχνα σε πολλά επίπεδα, συνδυάζει το δραματικό με το κωμικό, εκλαϊκεύει με ήθος και ποιότητα έναν δύσβατο επιστημονικό χώρο. Μας πείθει, δηλαδή, με την πεποίθησή του ότι η ψυχανάλυση είναι μια πραγματικότητα αυτόνομη και, συχνά, ανεξάρτητη από την πραγματικότητα των αντιπροσώπων της.

Γιατί πώς αλλιώς η κυρία Κλάιν καταστρατηγεί όλους τους νόμους των θεωριών της καθώς καπηλεύεται τα παιδιά της ως κλινικές περιπτώσεις, ευνουχίζει το νιο της, παρερμηνεύοντας ακόμα και την αυτοκτονία του (εκείνος ωστόσο τη διαψεύδει), απορρίπτει την κόρη της και φυλακίζει τη ζωή της σε κλειδωμένα συρτάρια;

Ο Τάκης Βουτέρης έκτισε μια σφικτή, λεπτομερή παράσταση, χωρίς τίποτα το περιττό, που υπάκουγε σε μία καθαρή γεωμετρία εκρήξεων και υποδόριων σιωπών , δίνοντας το προβάδισμα στις υποκριτικές πιρουέτες των ηθοποιών. Η Ελένη Χατζηαργύρη, με το χάρισμα της πείρας, με μέσα λιτά που φτάνουν μέχρι την αφαίρεση, με απλότητα και ευαισθησία απέδωσε τον σύνθετο ρόλο της Μέλανι Κλάιν. Η Αννίτα Δεκαβάλλα (Μελίτα), στις καλύτερες στιγμές της, έπλασε τον οξύθυμο χαρακτήρα της πρωίδας που ξεπερνά τα όρια της με υποδειγματικό μέτρο. Η Χριστίνα Αλεξανιάν απέδωσε με χαμηλούς τόνους την φιλόδοξη, πεισματική και εντέλει επικρατούσα Πόουλα.

• *Η κυρία Κλάιν* του Νίκολας Ράιτ,
σε σκηνοθεσία Τάκη Βουτέρη,
με την Ελένη Χατζηαργύρη, την Αννίτα Δεκαβάλλα,
τη Χριστίνα Αλεξανιάν.
Θέατρο των Εξαρχείων,
Θεμιστοκλέους 69, τηλ. 210 3300879